

På Hjemveg

April 2026

«Herren er sannelig oppstått!»

Lukas 24:34

På Hjemveg

Utgis av Evangelisk Luthersk Misjonslag (ELM).

- Misjonsorganisasjon ble grunnlagt høsten 2004.
- Den er et åndelig hjem og et arbeidslag for kristne venner som ønsker å utbre Bibelens budskap i Norge og på misjonsmarken.
 - Organisasjonen har arbeid i Norge og Peru.
- Arbeidet grunnes på Den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og nedfelt i den evangelisk-lutherske trosbekjennelse og den rosenianske tradisjon.
- Misjonslaget ønsker å vandre på de gamle stier, slik at det evige frelsesord, gitt oss i Bibelen, om Jesus Kristus og ham korsfestes, må være sentrum og alfa og omega i Ordets utleggelse. Alle andre emner som Skriften og menneskelivet viser fram for oss, bør sees i lys av en sterk og klar forkynnelse av ordet om korset.

Hjemmeside for ELM: www.misjonslaget.no

Hovedkonto ELM: 1638.21.01514

Vipps: 119348.

Redaksjonen:

Jan Oskar Butterud, Thomas Klavenæs, Rode Malerød,
Birgitte Klavenæs og Birger Mangelrød

Innhold

Historier for små og store	4
Sitatsiden	5
Sangsiden	7
Påskeandakt	9
Ung	15
Perusiden	17
Aktuelt	19
Katekismepreken	21
Galaterbrevet	23

Historier for små og store

Gud svarer på bønner på en underlig måte

Fra en tid der mange lærere var små sadister. Bjørkeriset hang på veggen, og elevene fikk smake det dersom de ikke fulgte ordensreglene. En slik dag løp en fortvilet gutt på vei til skolen. Han var for sent ute. Han bad: «Kjære Gud, la meg ikke komme for sent». Da gutten passerte urmakeren, gløttet han på en klokke i vinduet; den var allerede over ni. Læreren hadde begynt undervisningen! Likevel fortsatte han å be: «La meg ikke komme for sent!».

Da han kom nærmere skolebygningen, så gutten, til sin store forundring, at alle elevene sto utenfor huset. Nærmest døra sto læreren sammen en smed som holdt på å dirke opp låsen. Læreren hadde brukket nøkkelen da han skulle låse opp døra.

Gutten kom jo for sent, men ble bønnhørt.

Etter Asschenfeldt-Hansen, 3 Mos – Ruts bok s. 274.

Gjenfortalt av Jan Oskar Butterud.

Sitatsiden

Skal vi rett fatte Kristi oppstandelses kraft, må vi akte på to bilder. Det første er det sørgelige, elendige, jammerlige og blodige bildet: at Kristus hang mellom to mordere, og døde i store smerter. Dette bildet skal vi betrakte på denne måte: Det skjedde alt sammen for vår skyld.

Han har gitt seg hen til offer for våre synder, og med sin død betalt for dem. For hvert menneske skal vite at hans synder har såret og så elendig tilredt Kristus, og at Hans lidelse har vært for mine og dine synder.

Så ofte vi tenker på dette sørgelige blodbildet, skal vi se våre synder i det. Samtidig skal vi tenke på Guds forferdelige vrede som vi har fortjent med våre synder. Den er så stor at ingen skapning kan bære eller forsone den. Bare Guds Sønn offerdød kan forsone den.

Å betrakte det første bildet er skrekkelig, men når vi også ser på dette gledelige bildet om oppstandelsen og tenker over årsaken til det, da blir det meget trøstefullt og salig. Dette fordi vi her møter Guds store og usigelige kjærlighet til det arme, syndige menneske. Han forbarmer seg så hjertelig over vår elendighet at han ikke skåner sin enbårne Sønn, men underkaster Ham både kors og død.

Han tar dine og mine synder, som er så tunge (for oss) at vi må gå til grunne under dem, og legger dem på sin Sønn, som er evig Gud, og som alene kan bære dem. Det er der du finner dem nå. La dem bare ligge der, for på et bedre sted kan de ikke ligge.

Fra dr. Martin Luthers predikener. Evangelieteksten er fra 1968, Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn, Tønsberg.

Sangsiden

Min fromhet var en tagg

Min fromhet var en tagg i Kristi törnekrona, ty jag har sjunkit så at frälsaren med blod min basta offergård behövde dyrt försona. Att göra den for Gud tacknämlig och god. Det basta, som hos mig i basta stunden fanns, var intet annat värt an törnets vassa krans.

Bv Forlag, Lova Herren, A.B Svensson 1927

Her beskrives en dyp erkjennelse av egen utilstrekkelighet og ydmykhet. Forfatteren sammenligner sin egen fromhet med en torn i Kristi tornekrone, og uttrykker at selv det beste han har å gi, kun er verdt den smertefulle kransens tagg. Dette formidler følelsen av at ens egne gjerninger og innsats ikke strekker til uten Guds nåde og Kristi offer, og at man må erkjenne sin egen svakhet for å motta tilgivelse og nåde.

Tenk, det beste hos deg og meg måtte Jesus sone for. Det holdt ikke med ett begrenset oppgjør, nei Gud måtte gi alt, sin egen sønn. Dette sier så mye om hva som bor i vårt hjerte, og hva som bor i Jesus, sitt hjerte.

Fordyp deg i Jesu lidelseshistorie. Der vil du finne trøst og frelse for din fortapte sjel. Der vil du også se at veien til Gud går gjennom sønnen. Der er kunnskapen om at for Gud, der gjelder bare det som er hellig, rent og godt. Jesus er alt det Gud ville se, og Han, bare Han kan du møte Gud med. Faderens forhold til sønnen og omvendt er et speilbilde av hva som ligger i frelsen. Ved å ta din tilflukt til Jesus, fortelle Han om ditt kristenliv og erkjenne at det beste hos deg måtte Jesus lide og dø for, eier du det forholdet Sønnen har til sin Far.

Da blir Jesus det ene nødvendige og himmelen ditt kjære mål og hjemland.

God påske!

Thomas Klavenæs

Påskeandakt

Av Konrad Fjell

Det er fullbrakt!

«Da Jesus hadde fått vineddiken, sa han: Det er fullbrakt! Og han bøyde sitt hode og oppga sin ånd.» (Joh 19:30)

Da Jesus åndet ut med disse ordene, var det to ting som var fullbrakt.

For det første hadde han levd et liv som menneske fra unnfangelsen i mors liv til sin død, helt fullkomment. Han hadde levd et liv uten synd, uten mangler og uten å komme til kort i noen ting.

Han var alltid lydige mot sine foreldre. Ikke fordi han visste at han måtte, og fordi det står i det fjerde bud. Han gjorde det uten tvang, fordi han elsket dem av et rent hjerte.

Han var aldri slem med sine søsken. Ikke fordi han måtte, men fordi han elsket dem. Når lillebror slo ham, eller når nabogutten ropte et stygt ord etter ham, kjente han aldri på noe tidspunkt i hele sin barndom, den minste lille lyst eller trang i sitt hjerte til å slå tilbake eller skjelle igjen.

Han sa alltid sannheten. Han løy aldri. Det var aldri en tanke eller et alternativ. Han hevnet seg aldri, tok aldri igjen. Når han ble ungdom, kjente han aldri et ondt begjær eller en ond lyst i sitt hjerte. Når han så på jentene i gata, var det med et rent blikk full av kjærlighet, renhet og sannhet. Han gjorde aldri noe urent. Han tenkte aldri noe

urent. Men var hele sitt liv i tanker ord og gjerning fylt av renhet, kjærlighet og av sannhet.

Nå må du ikke tro at Jesus kom til jord for å leve et fullkomment menneskeliv for sin egen del. Dette var en del av hans frelsesverk. Han levde et fullkomment liv i sine tanker, med sine gjerninger og med sine ord for deg.

Når det står at Ånden skal overbevise verden om rettferdighet, så forklares dette med disse ordene (Joh 16:10): «... fordi jeg går til Faderen, og dere ser meg ikke lenger.»

Hva betyr det? Det betyr at når Jesus stod opp fra de døde, og 40 dager senere steg opp til himmelen igjen og satte seg ved Faderens høyre hånd, så sitter han der for å vitne for Faderen om at nå har jeg levd det liv du skulle ha levd. Og her kan du som tror på ham, sette inn ditt navn.

Der ved himmelens trone, sier Jesus til sin Far: Du vet at han/henne (her kan du sette inn ditt navn) hele sitt liv har syndet i tanker, ord og gjerninger, og det kommer han også til å fortsette med. Han bærer med seg et ondt hjerte, et avgrunnsdyp av ondskap, som det siver alle slags onde tanker og lyster ut fra, og mang en gang bryter også disse onde tanker og lyster ut i gjerning og ord. Han greier aldri å leve som han skulle. Fader, du vet akkurat like godt som jeg, at han mange ganger har prøvd å leve rett som en kristen, men han falt bare på nytt og på nytt i mange slags synder. Det blir aldri bedre med ham! Men Far, nå har jeg levd et fullkomment liv i hans sted. Jeg var barn i hans sted, jeg var ungdom i hans sted og jeg var voksen i hans sted. Far, du vet like godt som jeg at jeg har levd et fullkomment liv i tanker, ord og

gjerninger. Nå gir jeg alt dette til ham, slik at det blir hans. Nå må du ikke lenger regne med det han er i seg selv, men du må regne med det jeg har gjort.

Så svarer Faderen: Kjære Sønn, jeg hører alt det du sier, og jeg vet at det er sant. Han har et ondt hjerte som aldri kan forbedres eller bli rent. Men nå ser jeg ham ikledt din rettferdighet, det vil si ditt fullkomne og rene liv, dine rene tanker, dine rene og alltid sanne og kjærlige ord, dine hellige gjerninger. Nå ser jeg ham hellig og ren, uten flekk og lyte. Jeg ser en fullkommen mann/kvinne, jeg ser en liten Jesus.

Det står i Rom 4:25 at Jesus ble «reist opp til vår rettferdiggjørelse.» Det betyr at når du i tro griper om og klynger deg til Jesus, så får du hele Jesu rettferdighet, hele hans rene og hellige liv. Og da regner Gud deg og ser deg som om du aldri hadde syndet.

Så lenge du lever her på jord, kommer du aldri til å føle deg rettferdig, du kommer til å føle deg syndig og uren. Det kommer ikke til å bli bedre med den saken som årene går. Når du lever med Jesus, kommer du til å få se stadig mer av ditt onde og syndige hjerte. Men allikevel er du rettferdig for Gud, og han ser deg som om du aldri hadde syndet.

Det var en vekkelsespredikant som stod i store vekkelser i Oslo på starten av 1900-tallet, Albert Lunde. Vekkelsene var så store at varehusene som det hette den gangen, nå sier vi kjøpesenter, til Steen og Strøm holdt stengt mitt på dagen for at de ansatte skulle få gå på møtene til Albert Lunde. Tror du de hadde gjort det i dag?

Mange ble frelst gjennom de vekkelser han stod i. En gang ble han tilkalt til en gammel kone som satt på sykehjemmet. Det var ingen som hadde greid å hjelpe henne til fred med Gud. Nå var hun gammel og skulle snart dø. Tung og nedbrutt satt hun i stolen sin og mumlet: «Jesus har gjort sitt, nå må jeg gjøre mitt. Jesus gjorde sitt, nå må jeg gjøre mitt.» Albert Lunde satt en stund og hørte på dette. Så ropte han høyt til henne: «Nei, mor! Jesus gjorde ikke sitt, han gjorde ditt!» Så ble det helt stille i stolen. Så kom det fra henne. «Hva var det du sa? Kan du si det en gang til?» Så sa han det en gang til: «Jesus gjorde ikke sitt, han gjorde ditt.»

Så gikk det i samme øyeblikk opp for henne, at det var jo helt sant. Jesus gjorde ikke sitt, han gjorde det som hun skulle ha gjort. Så fikk hun se inn i evangeliet, så fikk hun feste sitt blikk på Jesus. Hun ble frelst den dagen! Ikke lenge etterpå flyttet hun frelst og glad hjem til Jesus.

Jesus kom ikke til jord for å leve et fullkomment og rent liv for seg selv, han kom for å leve det livet du skulle ha levd. Han levde sitt liv som din stedfortreder. Han gjorde ikke sitt, men han gjorde ditt.

Du skal ikke gjøre noe for å bli en kristen. Du skal få lov til å høre at Jesus har gjort alt for deg. Du skal få høre ham si på korset: Det er fullbrakt! Og når Jesus sier at det er fullbrakt, da er det fullbrakt. Stoler du ikke på ham? Tror du ikke på ham når han sier det? Tror du han lyver? Tror du han henger der på korset og ånder ut med en løgn, som den største løgner som noen gang har levd på jorden? Tror du det? Nei. Han som er veien, sannheten, og livet, kan ikke lyve.

Når Jesus åndet ut på korset, så var det en ting til som var fullbrakt. Det var betalingen for dine synder. Du er så opptatt av dine mange synder. Du prøver å forbedre deg selv, du prøver å slutte å synde, du prøver å bli god. Og alt dette skal vi med største alvor gjøre. Men ditt onde hjerte opphører aldri å være helt igjennom ondt. Det erfarer vi også. Du får det aldri til som du skulle, og du forstår det bare mer og mer. Så strever og baler du på, og arbeider med deg selv. Kanskje du må si som Magnus Brostrup Landstad sier det i sin kjente salme:

Jeg står for Gud som allting vet,
og slår mitt øye skamfull ned,
jeg ser min synd at den er stor
i tanker, gjerninger og ord.
Det meg igjennom hjertet skjær.
O Gud, meg synder nådig vær!

Jeg ser min synd at den er stor i tanker, gjerninger og ord. – Ja, slik er det, sier du. Å, hvor det plager meg, og jeg får aldri fred. Hvordan skal det gå med meg på dommens dag. Da vil Gud kaste meg i helvete og si: Du kan ikke komme inn i himmelen du som har et så ondt og syndig hjerte.

Når Jesus åndet ut på korset så var betalingen av din gjeld ferdig. Det var ikke penger av gull og sølv han kom til Gud med som betaling, men han betalte med sitt eget blod, ved at han døde og ofret sitt liv.

All verdens synd ble lagt på Jesus. Døperen Johannes sa når han så Jesus gå forbi: «Se der Guds lam, som bærer bort verdens synd!» (Joh

1:29). Da bærer han også bort dine synder. Han bærer dem så langt bort at han aldri ser dem mer. Han bærer dem opp på Golgata kors, og der kommer Jesus inn under Guds vrede og dom over dine og hele verdens synd, og soner for den.

Ordet «sone» i Bibelen, det betyr å «dekke over.» Med sitt blod, dekker Jesus over synden, slik at Gud ikke kan se den. Det står i Jes 43:25: «Jeg, jeg er den som utsletter dine misgjerninger for min skyld, og dine synder kommer jeg ikke i hu.»

Dette skal du få lov til å feste ditt blikk på og hvile. Du skal få flytte oppmerksomheten og tankene dine bort fra deg selv, og over på Jesus og det han har gjort for deg.

Du skal få si til ham: Takk Jesus, for at du levde mitt liv. Takk Jesus, for at du døde for mine synder. Takk Far i himmelen, for at jeg skal få være ditt barn for Jesu skyld nå. Selv om jeg kjenner synden i mitt hjerte. Selv om jeg i morgen, og i overmorgen, og neste dag og hele resten av mitt liv kommer til å falle i nye synder og kjenne på onde tanker og begjær i mitt hjerte. Takk for at jeg skal få være ditt barn hver dag, helt til du tar meg hjem til deg. Takk for at jeg skal få sovne inn i kveld og vite at jeg er ditt barn selv om jeg kjenner meg som en synder i meg selv. Takk for at jeg er ditt barn selv om jeg noen ganger skjelver av redsel og frykt for å gå fortapt, for du har levd mitt liv og dødd for mine synder. Jesus, jeg stoler på deg.

Ung

Mellommannen

1 Tim 2, 5-6.

Vers 5: «For det er én Gud og én mellommann mellom Gud og mennesker; mennesket Jesus Kristus».

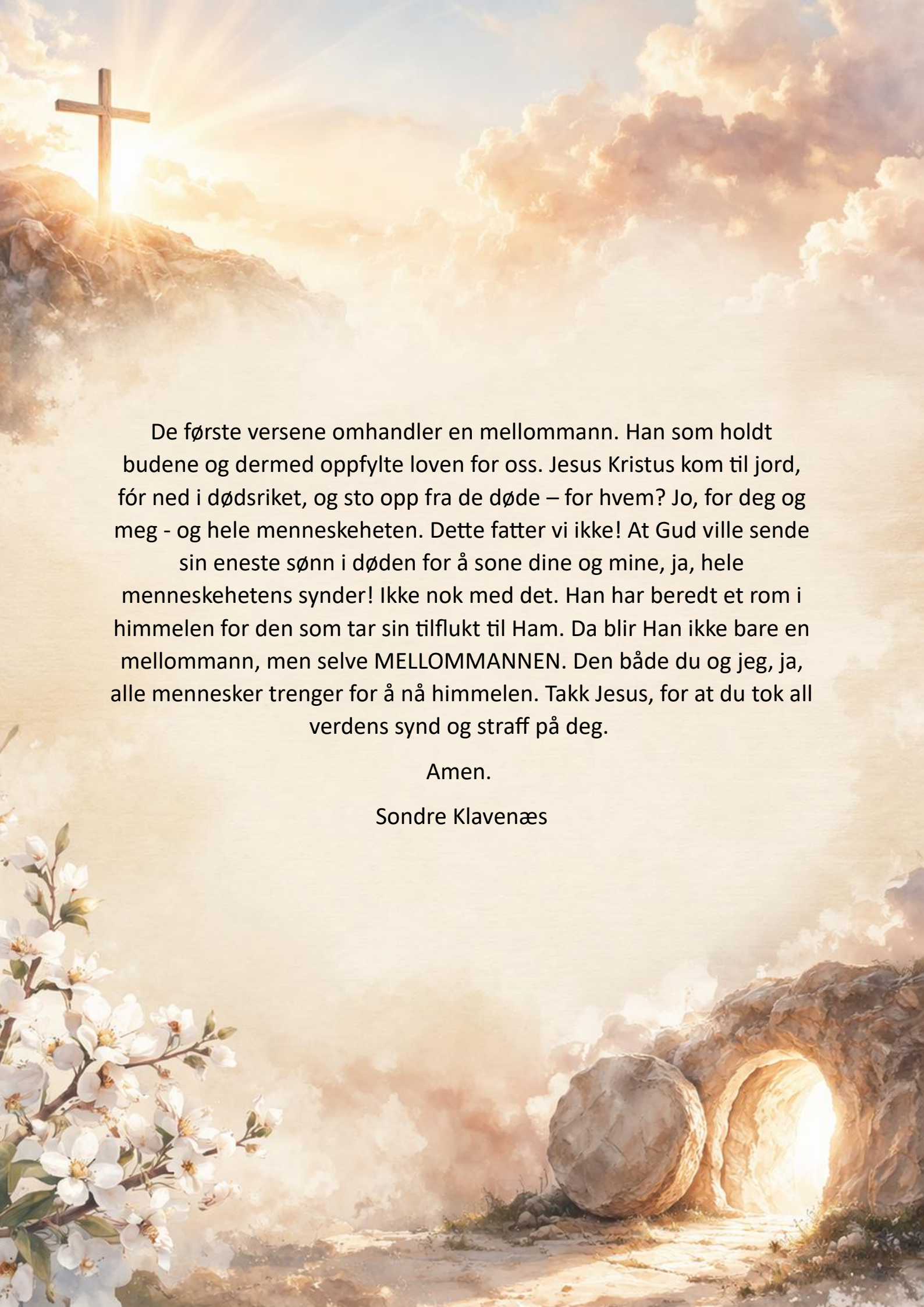
Vers 6: «Han som ga seg selv til en løsepenge for alle, et vitnesbyrd i sin tid».

Jeg ble her en dag minnet om dette – at Jesus ikke bare er en mellommann, men selve MELLOMMANNEN! Mellom Gud og mennesker. Da blir spørsmålet til meg og deg: Hvorfor en mellommann?

Vi kan jo se på de ti bud. Nå vet ikke jeg noe om deg som leser dette, men for min egen del opplever jeg at jeg ikke makter å holde budene. Det hender at jeg prøver med min egen kraft, og erfarer at det ikke går. Dersom jeg klarer det, blir det for egen vinnings skyld, og ikke for å tjene Gud. Med andre ord med en hyklers sinnelag.

Hvordan ser Gud på det - når jeg ikke klarer å holde hans bud og faller i synd? Han tåler jo ikke synd. Dersom Bibelen hadde endt med det, var det ingen redning. Gud måtte ordne med en annen regning - en oppfylt lov, noe fullkomment. En annen måtte oppfylle loven for oss, slik at vi ble kjøpt fri fra den.

De første versene omhandler en mellommann. Han som holdt budene og dermed oppfylte loven for oss. Jesus Kristus kom til jord, fór ned i dødsriket, og sto opp fra de døde – for hvem? Jo, for deg og meg - og hele menneskeheten. Dette fatter vi ikke! At Gud ville sende sin eneste sønn i døden for å sone dine og mine, ja, hele menneskehetens synder! Ikke nok med det. Han har beredt et rom i himmelen for den som tar sin tilflukt til Ham. Da blir Han ikke bare en mellommann, men selve MELLOMMANNEN. Den både du og jeg, ja, alle mennesker trenger for å nå himmelen. Takk Jesus, for at du tok all verdens synd og straff på deg.

Amen.

Sondre Klavenæs

Perusiden

Kom over til Peru og hjelp oss!

Om natten hadde Paulus et syn: Han så en makedonier som sto der og bønnfalt ham og sa: Kom over til Makedonia og hjelp oss!

Da han hadde sett synet, prøvde vi straks å komme over til Makedonia. For vi skjønnte at Gud hadde kalt oss til å forkynne evangeliet for dem.

Kanskje du skal til Peru? Har du tenkt på det før? Har du hørt røsten som roper til deg over havet: «Kom over å hjelp oss! Du som har hørt at Jesus fridde deg fra alle dine synder – du må komme og fortelle oss det for vi her borte har ikke hørt det!» De trenger hjelp i Peru! Hjelp til å finne himmelveien. Vil du vise dem den? Er du villig til å gå når du hører kallet?

Om du drar vil du oppdage at de snakker mye om Gud, men de kjenner ikke Gud, de veit egentlig ikke hvem han er. De går fortapt enda de var så opptatt av Gud, for de kjenner ikke den eneste sanne Gud. Det gjør du, du kjenner Jesus som din frelser, du kunne fortalt dem det. Du kunne fortalt dem om Jesus, at det er nok det som Jesus gjorde. Det tror ikke en katolikk. Han tror han må bidra til frelsen – litt Gud og litt jeg.

En katolikk vil ikke si han er sikker på å komme til himmelen, det er du, for du veit at det Jesus gjorde er ditt! Hvis det Jesus gjorde er fullkomment, så er du fullkommen! Vil du si det til dem?

Peruanerne setter opp kors «over alt», jeg har aldri sett så mange kors som jeg så i Peru. Tomme kors, krusifikser og Jesus statuer. Disse blir satt opp for å beskytte og velsigne. De vet ikke at det som er så mye, mye viktigere enn alt det en kan få her på jorden – det er å faktisk kjenne han som hang der på korset. Du kjenner han, du veit at han døde for alle synder der på korset – for dine synder og for peruanernes synder. Kom over til Peru og hjelp oss! Si oss det så vi kan bli frelst!

Jeg fikk høre et nødsrik sist jeg var i Peru på besøk, men jeg fikk også oppleve at dette mennesket som hadde vært i så stor nød, satt og strålte fordi hun hadde fått hjelp til å finne Jesus – Guds lam som er verdig der hun var uverdig: Hun kom til forsamlingen i Horacio etter å ha sett korset på utsiden av lokalet og lest at det var en Evangelisk Luthersk forsamling. Når evangelist Ubaldo og kona hans Juana traff henne var hun sønderknust. Hun hadde gått i en karismatisk menighet der medlemmene måtte oppnå et visst nivå for å kalles «verdig». De måtte bl.a. gi tiende, vitne på gatene, være med på innsamlingsaksjoner til kirken og være trofast med på alle møter. Dette fikk hun ikke til. Utslitt og motløs kom hun til Juana og Ubaldo. Mange samtaler og mye hjelp måtte til, hele tiden sa hun: «jeg er ikke verdig».

Nå satt hun der på en benk i forsamlingslokalet og smilte. Hun sa ikke så mye til meg, men jeg fikk høre historien hennes av Juana. En synder frelst av bare nåde.

Ennå går noen og roper i fortvilelse: «jeg er ikke verdig». Du kan få være med å åpne Guds Hellige Skrift for disse å vise dem at Lammet er verdig, han som ble slaktet og med sitt blod kjøpte oss til Gud av hver stamme og tunge og folk og ætt. (åp 5.9)

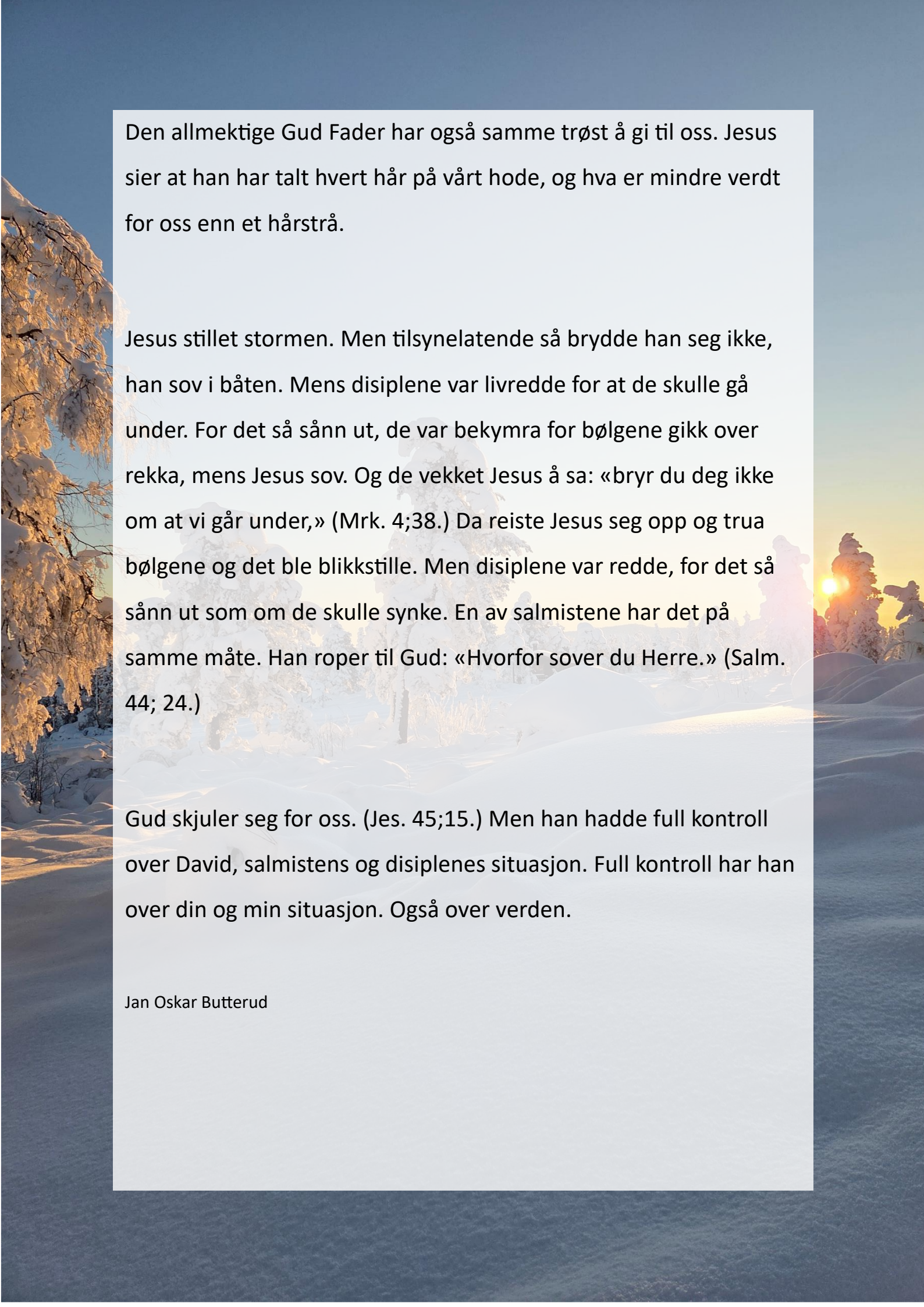
Per Olav Mangelrød

Aktuelt

Guds trøst i bekymringens strid

Det er mye å bekymre seg for i disse tider. Krig her og krig der. Sosialistene føler ikke akkurat en kristelig politikk. Og på privaten har vi vel alle sammen noe bekymre oss for. Da er det godt å vite at Den Allmektige har en plan.

Her er det trøst for oss. For Gud har en sånn omsorg for meg og for deg at han har skrevet opp hver dag i en bok. Det trøstet David seg til: Han visste at alle hans dager var planlagt fra før han ble født. (Salme139;16.) Hver dag med dens bekymringer gleder og sorger, timer, minutter og sekunder. Om dette er skrevet en rolig formiddagsstund på hoffet, vet jeg ikke, men jeg vet en ting at David var livsfare mange ganger. De første åra som konge var han forfulgt av den mektige Saul. Den tiden varte over ti år. Han måtte flykte i ørkenen, hans hjem var i huler og grotter, mens han hadde døden etter seg. En gang han var befengt med fiender sa han til Gud: «Du er min Gud, i dine hender er mine tider.» Disse sannhetene trøstet han seg til mitt i bekymringer og angst.

Den allmektige Gud Fader har også samme trøst å gi til oss. Jesus sier at han har talt hvert hår på vårt hode, og hva er mindre verdt for oss enn et hårstrå.

Jesus stillet stormen. Men tilsynelatende så brydde han seg ikke, han sov i båten. Mens disiplene var livredde for at de skulle gå under. For det så sånn ut, de var bekymra for bølgene gikk over rekka, mens Jesus sov. Og de vekket Jesus å sa: «bryr du deg ikke om at vi går under,» (Mrk. 4;38.) Da reiste Jesus seg opp og trua bølgene og det ble blikkstilte. Men disiplene var redde, for det så sånn ut som om de skulle synke. En av salmistene har det på samme måte. Han roper til Gud: «Hvorfor sover du Herre.» (Salm. 44; 24.)

Gud skjuler seg for oss. (Jes. 45;15.) Men han hadde full kontroll over David, salmistens og disiplenes situasjon. Full kontroll har han over din og min situasjon. Også over verden.

Jan Oskar Butterud

Katekismepreken

Det åttende bud

Du skal ikke vitne falskt mot din neste.

Med andre ord: Du skal ikke baktale. Men hva er det å baktale?

Vi spør Luther:

Baktalelse skjer for det første når man tillegger nesten noe som ikke er sant. For det andre når man trekker noe fram i lyset, som riktignok i seg selv er sant, men som var skjult, og så legger det nesten til last og besvær.

Kilde:

Luther-leksikon, s. 11. Oversendt og tilrettelagt av Finn B. Andersen. Forlag: Books on Deman GmbH, København, Danmark, 2018

Foruten vårt eget legeme, vår ektefelle og jordiske eiendom har vi enda en skatt som vi heller ikke kan unnvære; nemlig vårt gode navn og rykte. Det er viktig at vi ikke lever i offentlig skam blant folk; foraktet av alle og enhver. Derfor vil ikke Gud at vår neste skal fratras eller miste noe av sitt ry blant folk, sin ære eller sitt gode omdømme.

Kilde:

Martin Luthers verker i utvalg. Ved Sigurd Hjelde, Inge Lønning og Tarald Rasmussen, bind VI, s. 162, Gyldendal norsk forlag, Oslo.

Luther skrev en andaktsbok som han kalte for «Betbüchlein» i 1522. Der skriver han om det åttende bud:

Det åttende bud underviser hvordan man skal forholde seg overfor nestens timelige ære og rykte, at man ikke svekker det, men øker, beskytter og opprettholder det.

Hvordan er det man handler imot det åttende bud?, spør Luther. Jo, alle som er eller opptre skadelig(e), smigrende, øreblæsende og tvetungede. (Jeg har med vilje ikke oversatt de to siste ord. Tygg litt på de!). Den som tolker nestens gode liv, dvs. gjerninger og ord, negativt, og forhåner den. Den som gir plass for ond sladder; hjelper istedenfor å motstå den. Den som ikke bruker sin tunge til å unnskyldes sin nestes navn, eller som unnlater å irettesette baktaleren. Videre den som ikke sier alt godt om enhver, eller unngår å holde inne med alt dårlig. Den som fortier eller forneker sannheten.

Hvordan er det man overholder det åttende bud?

En fredssøkende, helende tunge som ikke skader noen, men gavner enhver. Til dette hører enhver lære om taushet og tale som har med nestens ære, rett sak og salighet å gjøre.

Kilde:

Andagtsbog. Betbüchlein. Den lille bedebog, 2021. Oversatt og tilrettelagt av Finn B. Andersen. Forlag: Book on Deman Hellerup.

Galaterbrevet

Galaterbrevet 1,6

Galaterne hadde hørt det frie evangelium, og var glade for det. Etter Paulus' avreise kom forkynnere (judaister) med vranglære. Det var fariseere som hadde «tatt ved troen,» (Apg. 15;5.) på Jesus. De mente vel at Kristi gjerning var grunnlaget for frelsen, men det måtte imidlertid suppleres ved lovoppfyllelse (Frøvig, s. 22, Odland, s. 218.). Paulus går rett på sak i vers 6. Med en smertelig tone undrer han seg: Det var en smertelig forundring at galaterne så hurtig etter judaistenes opptreden iblant dem kunne vende seg bort ifra Gud. Det var for Paulus helt 'uforståelig'

Her hadde de fått Kristus 'malt for øynene som korsfestet'; altså den frie nådeforkynnelsen, og evangelium for de ugudelige. De hadde hørt det ufortjente og uforskyldte frelsesverket - så aldeles utenfor seg selv. Jesus hadde båret alle deres synder opp på korset, så de kunne bli rettferdig utenfor seg selv. Utrolig nok vil de nå gjøre noe selv for å bli frelst, gjennom deres eget arbeid og gjerninger ved hjelp av loven. De skulle havne i et strev, med alt det de selv skulle oppfylle, akkurat som om Jesus ikke hadde sagt: 'Det er fullbragt'. Det som dere strever etter, det er fullført.

Deres gjerninger kommer for sent. Derfor sørger Paulus over galaterne. Derfor undrer han seg over at de strever med lovens vei, istedenfor å søke frelsen på den frie nådens vei.

Luther klager over «hvor blinde og vrangsnudde folk er: «Forkynnelsen om nåden og frelsen er det ingen som vil ta imot. Dersom de tar imot den, faller de fra i neste øyeblikk. Dette til tross for at den gir alt som godt er, både i åndelig og legemlig forstand – syndenes forlatelse, fred i hjertet og evig liv.»

Noter: 1 og 3, Odland , s. 218 og 219, 2 Kjærs. Oversettelse.

Kilder:Den store galaterbrevskommentaren. Martin Luthers verker i utvalg. Ved Sigurd Hjelde, Inge Lønning og Tarald Rasmussen, bind VI, s. 162, Gyldendal norsk forlag, Oslo.

Sigurd Odlands fortolkning av 1. og 2. Korinterbrev og Galaterbrev, Antikkforlaget, Nærbø, 1985.

Jan Oskar Butterud

PÅ GJENSYN!

Redaksjonen hilser dere med

Johannes 11:25:

«Jeg er oppstandelsen og livet.

Den som tror på meg,

skal leve om han enn dør.